

Ordføreren for Forespørgerne (Stærmose) motiverede Forespørgselen med, at Rigsdagen efter hans Opfattelse ikke paa tilfredsstillende Maade blev holdt underrettet om Regeringens Initiativer i udenrigspolitisk Henseende. De udenrigspolitiske Anliggender drøftedes i Det udenrigspolitiske Nævn, men to af de i Folketinget repræsenterede Partier havde ingen Repræsentanter i Nævnet, og det vilde derfor være ønskeligt, at der, naar Forholdene gav Anledning dertil, blev afholdt *lukkede Rigsdagsmøder*, i hvilke de paagældende Spørgsmaal kunde blive udredet. Hvad der tilsigtedes med Forespørgselen, var imidlertid en offentlig Redegørelse for Sydslesvigpolitikens Udvikling gennem den allerseneste Tid, og at der ogsaa fra autoritativ Side blev gjort Rede for hele den udenrigspolitiske Vurdering, der ligger bag de Krav, der er fremsat fra dansk Side. Desuden fandt Forespørgerne, at det vilde være gavnligt for hele denne Sags Stilling, om Regeringen ogsaa kunde fremsætte autoritative Udtalelser, der pegede ind i „i hvert Fald den allernærmeste Fremtid, som man som Politiker har Pligt til at have Overblik over og Planer for“.

I sin Besvarelse af Forespørgselen oplyste *Udenrigsministeren*, at Regeringen, siden Ministeren i Oktober 1946 havde talt om det sydslesvigske Spørgsmaal i Folketinget, over for Stormagterne havde fremsat de danske Synspunkter med Hensyn til Ordningen af Tysklands og dermed Sydslesvigs Forhold i Fremtiden. Forhandlingerne om denne Sag var nu kommet til at ligge paa en noget anden Maade end tidligere. „Hidtil foregik de løbende Drøftelser i første Række med de britiske Myndigheder og den britiske Regering, der som Besættelsesmagt har Ansvaret i Sydslesvig. Spørgsmaalet er nu forelagt de fire allierede Stormagter gennem deres Udenrigsministres Stedfortrædere, der i London har forberedt de Forhandlinger, som den 10. Marts skal begynde i Moskva mellem Udenrigsministrene selv.“

Grundlaget for de Skridt, Regeringen har foretaget i det sydslesvigske Spørgsmaal, er — i Overensstemmelse med Folketingets Beslutning af 5. December — Udenrigsministeriets Memorandum af 19. Oktober 1946 til den britiske Regering, der igen bygger paa Folketingets Beslutning af 9. Juli 1946.“

Med det Formaal at præcisere Danmarks Ønsker i det sydslesvigske Spørgsmaal blev der udarbejdet et Memorandum af 18. November 1946, som Udenrigsministeren overbragte de fire Stormagters øverste Repræsentanter under De Forenede Nationers Plenarforsamling i New York i Slutningen af 1946. Der gaves heri en udførlig Redegørelse for den danske Regerings Syn paa Sagen, hvori det fastsloges, at Grundlaget for Regeringens Politik var Folketingets Beslutning af 9. Juli 1946.